

عنوان مقاله:

شاخص های معماری در رونق و سرزندگی محله

محل انتشار:

سومین کنگره توسعه زیرساخت های فناوری مهندسی عمران، معماری و شهرسازی ایران با رویکرد صنعت راه و ساختمان (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

ابراهیم سلطانی تیرانی - کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشگاه پیام نور مرکز بین المللی عسلویه ایران

عباد اسماعیلی - دانشجوی کارشناسی مهندسی معماری، دانشگاه پیام نور اصفهان، واحد تیران

خلاصه مقاله:

در محله های قدیمی به ویژه محله های کم درآمد، ارتباط همسایگان با حس تعاون و همیاری بیشتر است. ارتباط در چنین محله هایی از طریق مراکز مذهبی، باشگاه های ورزشی، قهوه خانه ها و کوچه ها صورت می گیرد. اما در محله های مختص سکونت طبقه پر درآمد، روابط همسایگان تضعیف شده و کمتر به آن احساس نیاز می شود. اغلب در محله های شهری کیفیت واحد فیزیکی منطبق با رفتارهای اجتماعی است. شهرهای مدرن امروز قربانی توسعه شده اند و از درک روح انسانی بازمانده اند. توجه دوباره به مفهوم محله و باززنده سازی آن بدین معنا نیست که شهرسازی جدید کاملاً رو به گذشته داشته باشد بلکه فقط لازم است به آرامش و ابعاد انسانی توجه شود. این دو خصلت اصلی شهرهای گذشته است که شهرهای نوین عاری از آنند. البته تاسیس محله هایی مانند محله های قدیم که بیشتر روابط در میان خود آنها باشند در شهرهای کنونی امکان پذیر نیست. اما از آنجایی که وضع کنونی روابط اجتماعی که در کل شهر پراکنده و روابط کم افراد هر قلمرو با یکدیگر درست به نظر نمی رسد این مسئله نیازمند بررسی و پیشنهاد راه حل است.

کلمات کلیدی:

سرزندگی، شاخص سرزندگی، معماری، کیفیت فیزیکی، محله های هویتمند.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/915929>

